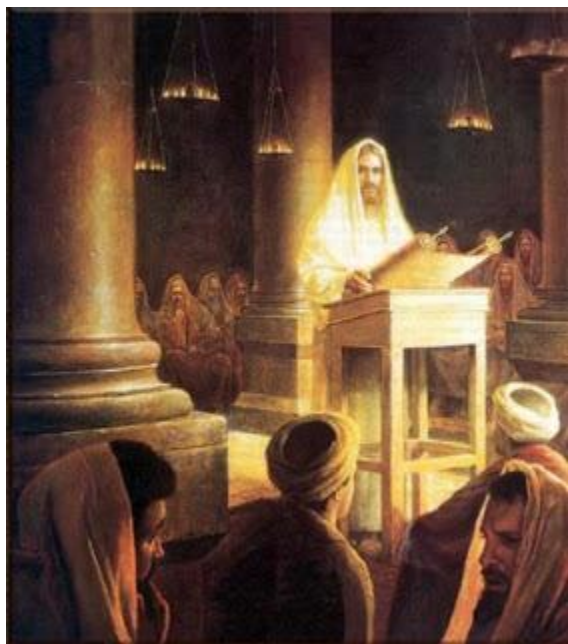

Два завета – един Бог.

Псалм 89:14 Правда и правосъдие са основа на престола Ти; Милост и истина ходят пред Твоето лице.

Тази седмица чух два въпроса, които често биват задавани от християните:

Въпрос 1: Защо Бог изглежда различен в Стария и Новия завет (нали не се променя), ако един и същи Бог е написал и двата, защо ни изглежда толкова различен?

Въпрос 2: Как да разберем дали сме достойни да бъдем употребени от Бога или имаме ли благословието му да свършим нещо определено за негова слава?

За всички, които са чели Библията от кора до кора е известно че в Старият завет има много места, които изкушават читателя и предизвикват недоумение, а

понякога откровено несъгласие с демонстрацията на Божията сила и авторитет.

Как да приложим тогава думите отправени от апостол Павел към Тимотей: [2 Тимотей 3:16](#) **Всичкото писание е боговдъхновено и полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата;**

За да илюстрирам гореказаното ще използвам два пасажа: един от Стария и един от Новия завет (сигурен съм, че могат да се намерят и по-добри, по-драстични примери): Числа 8 глава и [Колосяни, 3:12](#). И тъй, като [Божии избрани, свети и възлюбени, облечете се с милосърдие, благодет, смирение, кротост, дълготърпение. 13. Претърпявайте си един друг, и един на друг си прощавайте, ако някой има оплакване против някого; както и Господ е простил вам, така прощавайте и вие. 14. А над всичко това облечете се в любовта, която свързва всичко в свършенството.](#)

За да разберем защо съществува такава разлика в начина, по който Бог ни се открива искам да си припомним [Евреи 1: 1](#). [Бог Който при разни частични съобщения, и по много начини, е говорил в старо време на бащите ни чрез пророците, 2. в края на тия дни говори нам чрез Сина, Когото постави наследник на всичко, чрез Когото и направи световите,](#)

За световите искам да кажа няколко думи: Бог, който ни казва че преди да започнем да правим нещо ([Лука 14:28](#)) важно трябва добре да си направим сметката дали ще можем да го завършим е същият който е направил световите. Без да претендирам, че разбирам как Бог твори, от словото му мога да заключа, че той си прави сметката предварително преди да започне всяко нещо. Неговото всемогъщество му позволява не само да направи нещата такива каквито иска, но и да осигури вечното им съществуване. Четейки библията откривам Твореца на вселената да се проявява като безпристрастен съдия и като любящ баща – две неща, които на пръв поглед с деца като нас изглеждат да са в непрестанно противоречие. Единият винаги ще ни обвинява поради нашето несвършенство, а другият винаги ще ни прощава заради любовта, която изпитва към нас. Когато представяме така схематично нещата не бива да забравяме, че всичко до тук е нашето човешко разбиране и че Бог в своята мъдрост намира начин да примири тези двете: правосъдието и милостта.

Псалм 85:10 Милост и вярност се срещнаха, Правда и мир се целунаха.

Правосъдието и истината винаги ще стоят на страж, за да запазят творението във вида, в който Бог го е проектирал против всякакво несъвършенство или грях, но те изглеждат безсилни, когато се налага да се поправи, да се спаси, да се освободи. Любовта от друга страна има безгранична сила да поправи счупеното (да прощава грешките) и да води в правилната посока (да освобождава) натам, където тя и правосъдието са в мир и съгласие. Любовта на свой ред е безсилна да се защитава от злото и да съхранява придобитото (1 Кор 13:4-7) – там където правосъдието е в стихията си. И така, Бог с мъдростта си създаде световите, основани на тези двете: правосъдие и милост; правосъдието да държи злото на страна, а милостта да украсява цялото творение.

Искам да обърна внимание на стиха, който поставих за начало на проповедта: За да може милостта да ходи пред лицето на Бога, трябва престолът Му да е основан на правосъдието. Трябва да разберем, че в Божият план тези две съставки са неразривно свързани. Нашето ходене пред Бога не може да бъде основано само на едната от двете: Ако оставим правосъдието ще бъдем безсилни в борбата с греха било той нашият собствен или на ближния. Ако оставим любовта, ще се превърнем в законници, загубили смисъла на кръста. Да не се лъжем, никой от нас не може сам да примири тези двете. За да го направим ни е нужен Исус Христос, и то разпнат. Там на кръста се удовлетворяват едновременно и двете съставки на творението. На кръста се срещат правосъдието, изразено в жестокото наказание, което понесе Исус, и милостта на Бога, изразена в желанието на Исус да даде живота си за нас (по волята на Отца)– за да не бъдем наказани ние.

Вярвам, стана ясно, че тези двете – правосъдие и милост са в основата на Божия план. Къде остана неизменния Бог – еднакъв както в Стария, така и в Новия завет. Ще ви дам други два примера: пак един от Стария и един от Новия завет. Само че сега нещата са наопаки – в старозаветния (2 Летописи 30 глава) Бог демонстрира своята милост и бащинска любов, а в новозаветния пример – своето непримиримо отношение към греха (смъртта на Анания и Сапфира: Деяния 5 глава 1-15).

Искам да ви обърна внимание на няколко неща в старозаветния пример:

Първо: Евреите бяха в голяма издънка: не бяха празнували от дълго време пасхата, която трябваше да празнуват всяка година, бяха пропуснали времето, когато по закон трябваше да я направят, страната беше пълна със жертвеници на други “богове” и много хора дойдоха на празника неосветени – без да са направили изискваното от закона, за да имат право да участват в празника. И **ВЪПРЕКИ ТОВА: 2 Летописи 30:12 А и над Юда бе Божията ръка, за да им даде едно сърце да постъпят по заповедта на царя и на първенците според Господното слово. ... 30:20 И Господ послуша Езекия та прости {Еврейски: Изцели.} людетте.**

Второ: забележете думите “смириха” (стих 11), “засрамени” (стих 15)

С този пример искам да отговоря и на втория въпрос: Всеки който се смирява и “утвърждава сърцето си да търси Бога” (2 Летописи 30:19) Господ ще го послуша и ще му прости каквото е съгрешил и ще благослови онова с което човека иска да послужи на Бога.

Само не забравяйте кои стои днес в ролята на цар Езекия да се моли за людетте: Нашият Господ Исус Христос който “издържа кръст, като презря срама и седна отдясно на Божия престол.” (Евреи 12:2)

Монреал, 23 Март 2008 (Възкресение)